

Arefe, duâ ve müjde günü

“Lebbeyk Allahümme lebbeyk. Lebbeyke lâ şerîke leke lebbeyk. İnnel-hamde ven’ni’mete leke ve’l-mülke lâ şerîke lek.” “Buyur Allah’ım. Emrini dinlemeye hazırım. Emrine boyun eğdim. Senin şerikin ve ortağın yoktur. Emrine kurbanım. Sözüne hayranım. Buyur Allah’ım. Hamd Sana mahsustur. Nimet Senindir. Mülk Senindir. Senin hiçbir şekilde benzerin ve ortağın yoktur.” Yüz binlerce hacının ağızından bu günlerde tek bir cümle halinde dökülen teslimiyet sözleridir bunlar.

Bu gün güneş doğduktan sonra hacılar Arafat bölgesine doğru harekete geçtiler. Öğle vaktinde öğle ve ikindi namazlarını “cem-i takdim” ile birlikte kılacaklar. Hemen ardından Arafat’ta vakfeye başlayacaklar. Vakfede gözyaşı dökcekler, tevbe ve istiğfar edecekler, duâ edecekler ve inşallah doğdukları gün gibi günahlarından arınacaklar. Kendileri için, anne ve babaları için, din kardeşleri için, dünyanın salâhı için, İslâm âleminin huzur ve sükûnu için, Müslüman’ların dünya-âhiret kurtuluşları için, geçmişleri için, gelecekleri için duâ edecekler. Duâları inşallah dergâh-ı İlâhîye yükselecek.

En çok duâyı bu gün yapalım.

Peygamber Efendimiz (asm) buyurdu ki:

“Duâların en hayırlısı Arefe Günü’nde yapılan duâdır.”

TEŞRİK TEKBİRLERİ BAŞLADI

Teşrik Tekbirleri bu gün sabah namazından itibaren başladı. Bayramın dördüncü günü ikindi namazına kadar her farz namazın hemen ardından, başka hiçbir kelime konuşmadan, Teşrik Tekbirleri getirmek her Müslüman için vaciptir. Bu hüküm umumîdir. Yani namazını cemaatle kılan, yalnız kılan, kurban kesen, kesmeyen, seferî olan, olmayan, kadın, erkek bütün Müslüman’lar Teşrik Tekbirleri

getirmelidirler.

Teşrik Tekbirleri, Farz namazdan selâm verdikten hemen sonra araya hiçbir söz karıştırmadan,

“Allâhü Ekber, Allâhü Ekber, Lâ ilâhe illallâhü vallâhü Ekber, Allâhü Ekber Ve lillâhi'l-hamd” diyerek getirilir.

Manası: “Allah en büyüktür. Allah en büyüktür. Allah’tan başka ilah yoktur. Allah en büyüktür. Allah en büyüktür. Hamd yalnız Allah içindir.”

BİN İHLÂS-I ŞERİF

Gerek fert, gerek toplum, gerekse İslâm âlemi olarak, maddî ve manevî dertler yumağı içerisinde yuvarlanıp gidiyoruz. Duâya çok ihtiyacımız var. Allah’ın dergâhına sığınmaya ekmek ve su kadar muhtacız. Allah’ın kulu olduğumuzu ikrar etmeli; fitnecilerden, fesatçılardan, hasetçilerden, İslâm âlemini kana kaosa çevirenlerden bütün kalbimizle Allah’a sığınmalı ve Allah’tan imdat istemeliyiz.

Arefe Günü’nde elimizde böyle bir yüksek dergâha sığınma, O’na yalvarma, O’ndan af dileme, O’ndan hayır isteme fırsatımız var: Bin İhlâs-ı Şerif okumak.

Fırsat bulup okuyabilenler için, bu gün, büyük bir rica kapısı açık bulunmaktadır.

Bedüzzaman Hazretleri der ki: “Aziz, mübarek kardeşlerim. Bizim memlekette eskide Arefe Günü’nde bin İhlâs-ı Şerif okurduk. Ben, şimdi bir gün evvel beş yüz ve arefede dahi beş yüz okuyabilirim. Kendine güvenen, birden okuyabilir. Ben, gerçi sizleri göremiyorum ve hususi her birinizle görüşmüyorum. Fakat ben, ekser vakitler, duâ içinde her birinizle bazen ismiyle sohbet ederim.”¹

İhlâs-ı Şerifler okunurken başta “Eûzübillahimineşşeytânirracîm” ile birlikte “Bismillahirrahmanirrahim” demeli; devamında her ihlâs-ı şerifin başında birer besmele çekerek okumalıyız.

Rabb-i Rahîm bu mübarek Arefeyi ve mübarek bayramı âlem-i İslâm’a ve yaşlı dünyamıza hayırlı eylesin. Müslümanların dünyevî-uhrevî sıkıntılardan kurtulmasına, sulh-u umumiye ve dünya barışına vesile kılsın. Âmin.

TAZİYE: Risale-i Nur’un müstakim talebesi, Yeni Asya çizgisinin karasevdalısı, aşkıyla, şevkiyle, sevdasıyla kabına sığmayan İhsan Paşalıoğlu Ağabey’e dünya dar geldi. Baki-i Sermedîn’in o sonsuz huzuruna, Habibullah’ın (asm) ebedî mücavirliğine, Üstadının daimî talebeliğine, Nurcu kardeşlerinin bakî meclislerine sohbet etmeye, şevk vermeye gitti. Cennetin ne göz görmüş, ne kulak işitmiş, ne kalb-i beşere hutur etmiş caddelerinde, yamaçlarında, bahçelerinde inşallah yine Nurcu kardeşleriyle, yine sınırsız şevklerle uçmaya gitti. Bu rahmet gününde Ruh-u Bakisine sınırsız rahmet dilerim. Kederli ailesine ve Nur camiasına sabr-ı cemil ve başsağlığı diler, taziyetlerimi sunarım.

Dipnot:

1- Şuâlar, s. 266.